

Evropský kongres biologie ochrany přírody v Praze

Ve dnech 1.–5. září 2009 se konala v areálu České zemědělské univerzity (ČZU) v Praze významná mezinárodní akce – 2. Evropský kongres biologie ochrany přírody (2nd European Congress of Conservation Biology – ECCB 2009). Záštitu nad konferencí převzali Stavros Dimas – člen Evropské komise (komisař pro životní prostředí), Ladislav Miko – ministr životního prostředí ČR, a Luigi Boitani – prezident Society for Conservation Biology. O pořadatelství se podělila Evropská sekce této významné mezinárodní vědecké společnosti a Fakulta životního prostředí ČZU v Praze. Prestižní konference se zúčastnilo více než 1 200 vědců, profesionálních ochranářů i studentů ze 65 zemí celého světa.

Na slavnostním zahájení vystoupili Martin Dieterich (prezident Evropské sekce Society for Conservation Biology), prorektor ČZU v Praze Pavel Kovář a ministr životního prostředí Ladislav Miko. Hlavní jednání dny začínaly vždy plenární přednáškou. Tématem byly politické souvislosti ochrany přírody v ČR a EU (L. Miko), ekonomické aspekty ochrany biodiverzity (J. Martínéz–Alier, univerzita v Barceloně), další směřování vývoje biologie ochrany přírody (W. Sutherland, univerzita v Cambridge) a problematika invazních druhů ve vztahu k ochraně biodiverzity (P. Pyšek, Botanický ústav AV ČR, v. v. i.).

Jednání poté pokračovala v sekcích, kterých bylo každý den 9–10. Vědecký program zahrnoval více než 150 přednášek v 18 tematicky zaměřených sympoziích, 300 přednášek v sekcích (30 tematických okruhů), asi 100 krátkých vystoupení (speed presentations) určených především studentům, dále workshopy, diskusní fóra atd. Program doplňovalo na 360 plakátových sdělení (posterů).

Tematicky se kongres zabýval všemi aspekty ochrany biologické rozmanitosti od ochranářské genetiky, přes ochranu populací, management a trvale udržitelné využívání ekosystémů až po ochranu přírody na úrovni krajinné či globální. Přednášky v sobě spojovaly široké spektrum vědních oborů, od biologie a ekologie až po politologii, sociologii nebo ekonomii.

Mezi nejaktuálnější a nejvíce diskutovaná témata patřily dopady klimatických změn na druhy a ekosystémy, problematika exotických a invazních druhů, ochrana biodiverzity v zemědělské krajině a agroenvironmentální programy, fragmentace krajiny, ochrana biologické rozmanitosti lesních ekosystémů, ekologie a ochrana vybraných ohrožených druhů (např. velké šelmy či konfliktní druhy), včetně ochrany *ex situ* a reintrodukcí, design a management chráněných území na regionální, národní i celoevropské úrovni a další. Velký důraz se kladl na plánování a monitoring, stejně jako na vzájemné souvislosti

ochranářských opatření. Ve většině příspěvků bylo patrné úzké propojení biologie ochrany přírody s ostatními biologickými a ekologickými vědními disciplínami. Praktické podklady pro ochranu druhů a společenstev tak často vycházejí z nejnovějších výzkumů v populační ekologii, biogeografii, ekologii společenstev, krajinné ekologii atd. Spektrum témat ale zároveň zdůrazňovalo nutnost širokého mezioborového přístupu k ochraně biologické rozmanitosti a zohlednění velkého množství souvislostí, které na první pohled nejsou vůbec patrné, nebo se zdají nevýznamné.

Velkým úspěchem také byly doprovodné akce včetně zhruba desítky odborných exkurzí do chráněných území v různých částech Čech, exkurze do pražské zoo a programy zaměřené na poznání Prahy. Kongresu se zúčastnilo 12 vystavovatelů, především významná světová nakladatelství vědecké literatury (Blackwell, Elsevier, Oxford University Press aj.).

Jednání ECCB 2009 se dostalo i poměrně velké pozornosti sdělovacích prostředků. Zprávy o kongresu otiskly české deníky, o průběhu informovala Česká televize i několik pořadů Českého rozhlasu a také řada zahraničních médií. To vše a spokojenost účastníků přispělo nejen k propagaci kongresu jako takového, ale celé české ochrany přírody (viz také Živa 2009, 5: LXXXVI).

Na tomto místě bych jako předseda organizačního výboru ECCB 2009 rád poděkoval všem partnerům (zejména Evropské komisi, Ministerstvu životního prostředí ČR, Agentuře ochrany přírody a krajiny ČR aj.) a sponzorům (např. Wiley-Blackwell, Švédské agentuře pro ochranu přírody, European Science Foundation, Visehradským fondům). Velké poděkování dále patří organizačnímu týmu i dobro-

volníkům, především z řad zaměstnanců ČZU v Praze, studentů a doktorandů.

Pražské setkání navázalo na velmi vydařený první ročník v srpnu 2006 v maďarském Egeru (Živa 2008, 4: LXII). Myslím, že se nám tuto tradici podařilo úspěšně rozvinout a vytvořit předpoklady pro její pokračování. Příští kongres by se měl uskutečnit v září 2012, místo jeho konání bude vybírat Výkonný výbor Evropské sekce Society for Conservation Biology na svém zasedání v únoru 2010 v německém Freiburgu. Do užšího výběru zatím postoupily Glasgow, Kodaň, Sevilla a Krakov.

Další informace o kongresu naleznete na internetu (www.ECCB2009.org), kde je závěrečné komuniké a sborník abstraktů ve formátu pdf.

1 Řebčík portugalský (*Fritillaria lusitana*) – ohrožený druh pyrenejského poloostrova – reprezentuje otázku, jakým způsobem přistupovat k ochraně člověkem přeměněných stanovišť v jižní Evropě.

2 Pižmoň severní (*Ovibos moschatus*) je celosvětově ohrožený druh. V severní Evropě dnes žijí zvířata dovezená z Grónska, původní populace byla zcela vyhubena. Snímky P. Zasadila

